

DALÁŠ ZE ZAHŘÁDEK...

Ášter½, 02 Áerven 2009

Ahoj Daní, ahoj kudlanky a kudlánci, posílám vám na pokouknutí kousek své zahrady - i když zatím stále ještě není rozrostlá a rozkvetlá, jak by měla být. A mi zatím kvést durmany, fuchsie, muškáty, oleandry, jasmín, olověnec atd., pošlu další foto.

Zahrada vzniká stylem hala-bala, jak nás to napadne, kdyby ji viděl zahradní architekt, asi by to s ním seklo. Mně se ale líbí taková jaká je, protože je tvořena vlastním potem.

Zahrádka ala "babišina", která se mi nedaří tak, jak bych chtěla. Vloni jsem na ni zasadila rozmarýn a tymián, protože mi holky z jednoho food blogu nakukaly, že když je dobře zazimuju, rostliny nezmrznou. Zmrzly. No holky v Vyššině není to samé jako klima někde u Budějovic. :-). Cibuloviny už mají po sezóně a pomalu odkvétá i "srdíček" floksy, zahradní ibišek a muškenku si budu muset počkat až do léta, takže chvíli bude zahrádka nevábná.

Tohle je náš vinný sklípek. Ale žádné víno v něm není, protože všechno hned vypiju. Takže jsou uchovávány akorát jen brambory, které vydrží nenaklíčené až do parného léta. Podlaha sklepa je totiž pod úrovní rybníka, takže je v něm opravdu zima. Všechno to hlídá náš divoko-domácí kačer, který občas uje rovnou těmi kačeny. Ten se panečku má.

A to je naše letošní nadílka. Vylíhlo se celkem deset kachlíček, ale rovná polovina jich padla za oběť štikám v rybníku. Chybí ještě dvě dospělé kachny a celé toto hejno i s kačerem spořádá denně 5 - 10 housek a misku prosa a granulí pro ryby. Lepší by je bylo nechat na terasu a pokud nám tam nechají za trest nějaké malé hovínko. Náš mečkový ovčák si od nich nechá klidně škrábek z misky a kouká na to jako bulík. (Ony mu chodí do misky škrábek i straky.) Malý štikář si velkých kachen nevěští, ale ty malé honí. Už kvůli nim dvakrát spadnul do rybníku, a proto neumí moc dobře plavat, je to docela legrace.

Když jsme před lety dělaly s manželkou chodníček u jezírka, spadnul přímo doprostřed hladiny papoušek pestrá. Doplácala se k roušce a tamtudy zalézala dál a dál. Manžel si musel lehnout na břicho a plazením se k ní dostal. Chytil ji, odnesl domů a následně si léčil poklovanou ruku. Já jsem si řekla, že to je asi nějaké znamení (miluju film Samotáři), že kromě všech ostatních zvířat bysme měli mít i papouška, a tak jsme si roselu nechali. Dnes už vím, že ponechat si papouška bylo znamení toho, že jsem mdlého rozumu. Kromě koček a psů jsem totiž začala uklízet ještě peří, zrní, slupky od zrní a užlané kousky jablek, to vše mimo klec. nám nedávno umřela a my si na příštím roce a srpna budeme brát malou korelu přímo z hnízda, aby snadno ohořela. Člověk je prostě tvor nepoužitelný a v mém případě to platí dvojnásob.

Vodníka vytvořil manžel z kmene jasanu, který nám pár let zpřijemoval život, než nám z životního prostředí povolání strom porazil. Vodník Bohouš měl u sebe ještě malého synka, jenže jsem o něm prohlásila, že má výraz imbecila, manžel se urazil a vodnického synka vyhodil. U kmene vrby mám v květináči bobkový list šilivce, který jsem si vypěstovala z malých sazeniček dovezených z Chorvatska. Hezky se začíná rozrůstat a není nic lepšího než si na něm utrhnout první bobkáč. Ony všechny bylinky jako vavřínek, rozmarýn a tymián jsou v české kuchyni nedoceněné, což je velká škoda.

A tohle by mělo vlastně patřit k nedávné debatě o kamenech. Ta bílá vejce v hnízdě jsou kameny dovezené z ostrova Thassos. Na kameny jsem ujetá, já si ale z dovolených nevozím takové ty malinké, co si lidé vystavují na kancelářských stolech. Já sbírám balcáky a je lépe - hodně balcáků. Nejhorší je, že při transportu nám zabírají takový prostor v autě, že už se nám tam nemohou vejít osobní věci. Když se k tomu přidají různé sazeničky, vypadá to, že někdo z nás bude muset jít domů pěšky.

Část mých balkónovek. Ještě nejsou plně rozrostlé a nakvetlé, u nás na Vysočině všechno trvá dlouho. Nejhorší stav je na podzim, kdy mám vlastně všechny vmstnat do zimní zahrady. Jak jsou přes sezonu rozbujele, nemohou se mi tam vejít. Na podzim je vůbec smutno. Když mám svoji zahradu opustit, propadám se do hluboké deprese a fakt počítám dny do jara. Spotřeba vína rapidně stoupne. :-)

Kromě štik, úhořů, vřesů a plevelných ryb máme v rybníku také kapry, které ale nelovíme proto, že jsou ohořelé. Za šera se i nechají krmit z ruky a hrozně u toho mlaskají. Když se do vody nahází pešivci, tak kapři se jak pirani na něj vrhnou a dokonce odhání i kachny - koušou je do nohou. Ale je to k neuvěřitelné kachny se jich bojí. Chceme-li mít na Vánoce kapra, tak si ho dojdeme koupit. Všichni lidé nad tím kroutí hlavou, mně to ale přijde normální. Ohořelá zvířata prostě nejím. K rybníku patří i netopýři, jejichž pozorujeme každé veškeré až do podzimu. Veškeré relax u grilu patří vůbec k tomu nejlepšímu, co naša zahrada nabízí. Někdy hrajeme petanque, a to se mnohdy veškeré idylka dokáže proměnit v prudkou hádku. Nejvíce se hádáme s mojí skorosnachou, ona totiž pěkne podvádí. :-) No a to je všechno :-) - Zdraví vás všechny
Míša z Humplu